

den indirekte Beskatning ligger Tyngdepunktet for hele Skattesystemet baade finantielt og socialt, baade med Hensyn til Forholdet mellem Landets forskellige Produktionsgrene og til vor Evne til at kunne konkurrere med Udlandet.

Koedt: Der ligger altid en Styrke i klare Standpunkter, og man bør derfor saa vidt muligt sørge for, at Standpunkterne ikke forplumres. Det ærede Medlem for Køge nævnte før, at det var beklageligt, at Medlemmer her i Tinget, der tidligere havde stemt for de direkte Skattelove i Folketingets Affattelse, nu kunde stemme imod dem, men jeg vil dog hævde, at jeg for mit Vedkommende stemte for disse Skatteloves Fremme under bestemte Forudsætninger, der nu ere bristede. Jeg mener derfor, man har Lov til at betragte sig som fuldstændig frit stillet med Hensyn til sin tidligere Afstemning, naar man ved Lovenes fornyede Fremlæggelse gaar ud fra andre Forudsætninger. Jeg har tidligere forklaret det; den Gang var der Tale om en gennemgribende Reform af hele vor direkte og indirekte Beskatning. Det ærede Medlem for Køge udtalte til min Glæde en Indrømmelse af, at man ikke tidligere havde imødegaaet de Indvendinger, jeg havde fremsat, og da man heller ikke har gjort det nu, kan jeg deraf drage den Slutning, at man hverken før eller senere har imødegaaet de Indvendinger, som jeg med formentlig udmærket gode Grunde har fremført her i Salen. Det ærede Medlem for Køge udtalte, at Flertallet altid havde betragtet disse Skattelove hver for sig. Det har jeg ogsaa gjort; der er ikke det mindste i Vejen for, at man kan gennemføre disse Love hver for sig, paa lignende Maade som man tidligere har behandlet de direkte og indirekte Skattelove hver for sig i særskilte Udvalg. Men det samlede Resultat bør være en Vinding og ikke et Tab for Befolkningen. At for øvrigt Enigheden ikke er saa ganske overordentlig stor med Hensyn til Ordningen af Kompensationen, fik vi Bevis paa, da det ærede Medlem for Bornholm (N. I. Jensen) udtalte, at han mente, at Kompensationen for Nedsættelsen i Toldskatterne burde ske gennem en

Formue- og Indtægtsskat. Derved kræves altsaa fra en af mine Partifællers Side netop en samtidig Reform af den direkte og indirekte Beskatning. Enigheden synes saaledes ikke at være en Tvangspligt paa dette Punkt, og den bør heller ikke være det, da enhver her bør hævde sin Ret til frit at følge sin Overbevisning. Med Hensyn til Arveafgiften er jeg mindre uenig med det ærede Medlem for Køge. Jeg mener ogsaa, man paa dette Omraade kan gennemføre Lovforslag, der kunde bringe Statskassen forøget Indtægt, uden at Befolkningen kom til at lide synderligt derunder og navnlig ikke den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Man har i England, i visse Tilfælde, sat Arveafgiften op til 10 pCt., og desuden opkræver man i Forbindelse med Dødsboer andre Skatter under forskellige Former efter et indviklet System, saa at man kommer op til endnu højere samlede Procentsatser. Det ærede Medlem for Skelskør (P. Andersen) udtalte for sin Tilslutning til mine Bemærkninger om, at Minimumsgrænsen var sat for lav, og saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, baade for Indkomst og Formue. Naar han desuagtet vilde stemme for at lade disse Lovforslag gaa tilbage til Landstinget i Folketingets gamle Affattelse, var det, fordi han nærede den faste Overbevisning, at der fra de smaa Hjem vilde blive rejst en saa stærk Protest mod disse ny Skattelove, at man blev nødt til meget snart at forandre dem. Ja, mine Herrer, jeg synes det er en meget betænkelig Sag at gaa med til Lovforslag, om hvilke man paa Forhaand er overbevist om, at der fra de smaa Hjem, hvis Interesser under Drøftelsen af ny Skatter dog først og fremmest skulde varetages, vil blive rejst Protest af en saadan Art og med en saadan Styrke, at man bliver nødt til at forandre dem. Jeg mener, det var heldigere, om man begyndte med at gøre Lovene saa gode, at man maatte forudse, at der ikke kom Protester og allermindst berettigede Protester fra fattige Hjem. Jeg kan ikke indse, det kan være gavnligt at afhjælpe en gammel Uretfærdighed paa det ene Beskatningsomraade ved at indføre en ny Uretfærdighed paa et andet Skatteomraade, hvor det er endnu svagere Skuldre, der komme til